

Ülök egy szobában a szőnyegen,
Ülök egy szobában szép csendesen.
Ülök és bámulok a semmibe.
Egyedül vagyok, nem szól senki sem.
Újak jönnek, leülnek mellém.
Másképp szólnak, de vérük az enyém!

Mi megértenénk egymást, ha lehet,
De Júdás csókja mindent elvehet!

Miért van így, miért van így?
Csak egyedül! Nincs más út!
Csak egyedül!
Csak egyedül! Nincs más út!
Magányom ordít, karom lefogják,
Fényt, fényt, fényt!

Kopjafák közt sírva nyög a szél,
Elfogyott már minden szép remény.
Már nem kiáltunk, s nem hajtunk fejet!
Elég volt, a törvény elveszett!
Mi itt maradunk, de elmehetne sok!
Ő mindig marad, a többi meg zokog!
Miért nem Ő megy, Mi itthon vagyunk!
A jó törvénnyel Mi egyek vagyunk!

Miért van így, miért van így?
Csak egyedül! Nincs más út!
Csak egyedül!
Csak egyedül! Nincs más út!
Magányom ordít, karom lefogják,
Fényt, fényt, fényt!

Csak egyedül. Nincs más út! Csak egyedül!
Csak egyedül. Nincs más út!
Magányom ordít, karom lefogják,
Fényt, fényt, fényt!